

for sig have gjort, hvad jeg ønskede og helst vilde, var det ikke det her fremfattede, men det er fremsat, fordi man har følt sig forpligtet til at søge at faa en Løsning; men vel at mærke en, der er retfærdig. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem fra Bælum (Ving) siger: Det vil jeg gerne have, jeg vil godt tage Regeringens Forslag, naar det ærede Medlem alligevel er med til at kundgaa det. Hvad er det for et Standpunkt at indtage? Det ærede Medlem ved jo ikke, om han nogen Sinde faar Lejlighed til at tage Stilling til dette Forslag igen. Naar det ærede Medlem har den Mening, var det bedst at tage Forslaget, naar han ikke ved, om han senere kan komme dertil, og jeg forstaar derfor aldeles ikke det Standpunkt. Saa siger det ærede Medlem, at det er Retfærdigheden, der skal ske Fyldest, og den fører til, at man ved de kommunale Valg med Nødvendighed maa have Forholdstalsvalgmaaden, men ikke ved de politiske Valg. Det ærede Medlem smutter ind under Grundlovens Bestemmelse og siger, jeg kan ikke komme forbi den, men naar det ærede Medlem tager det almindelige Syn og siger: Lad os se, hvad der er retfærdigt, er der ikke rigtig god Mening i at sige, at Forholdstalsvalgmaaden er retfærdig ved de kommunale Valg men ikke ved de politiske. Den turde være nok saa heldig og nødvendig for de politiske Valg og turde rettest gaa foran der, og det er ikke vist, at man ikke kunde komme dertil, naar man virkelig ønskede det, fordi man har Grundlovens Bestemmelse. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlems Opfattelse er saa meget konsekvent. Den ærede Ordfører sagde endelig — jeg skal ikke komme ind paa alt for mange Spørgsmaal, thi jeg kan ikke anse det for videre nyttigt at gøre det — at man ikke kan vente noget Bidrag fra Landstinget i denne Sag. Det kan den ærede Ordfører jo ikke vide. Ordføreren for Mindretallet har allerede gjort opmærksom paa, at var der Tale om at omforme Landstinget, vilde Folketinget ganske sikkert ikke sige: Hus forbi, men det vilde ganske sikkert forlange at tale med. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører kan forlange, at Landstinget skulde frafrive sig sin Ret til at tale med om denne Sag, og det tror jeg heller ikke, at det vil. Hvilken Stilling Landstinget vil komme til at indtage, skal jeg ikke spaa noget om, men at man vil behandle Sagen med Omhu, tvivler jeg ikke om. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at jo mindre enig man er om Sagen her i Folketinget, desto stærkere bliver efter min Mening Landstingets Stilling paa dette Spørgsmaal.

Gad: Jeg har blot ønsket at gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Bælum. Det ærede Medlem rettede til mig en Taksigelse, fordi jeg havde gjort mig til Talsmand for Forholdstalsvalgmaaden i større Kreds til dette Ting, idet han saa mente, at dermed var givet, at man ogsaa vilde følge hans Mening lige over for Borgerrepræsentantvalgene her i København. Jeg skal dertil gøre 2 Bemærkninger. Den første er den, at jeg vilde have sat mere Pris paa, at det ærede Medlems Taksigelse til mig havde været saa virksom, at han havde understøttet mig i mine Bestræbelser, men da det ærede Medlems Varme ikke er større, end at han ganske koldskindig paa hvilket som helst Stadium af Sagen, der har foreligget og rimeligvis ogsaa ved en hvilken som helst senere Forhandling, der vil komme til at foreligge, stemmer derimod, maa jeg tilstaa, at saa lægger jeg mindre Vægt paa den varme Taksigelse. — Den anden Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre, er den, at alligevel, uanset dette, at det er dog ikke givet, at de samme Regler skulle følges i det politiske Liv som de, der skulle følges ved Borgerrepræsentantvalgene, idet de Omraader, som disse 2 Repræsentationer have med at gøre, er af temmelig forskelligartet Bestaafenhed; saa er Forholdet dog saaledes, at jeg allerede for længere Tid siden — jeg husker ikke, hvor mange Aar det er siden, men det er mindst en 11—12 Aar siden — da Loven om Borgerrepræsentantvalg i Staden København var under Forhandling her i Tinget, har erklæret mig fuldstændig villig til at gaa ind paa Forholdstalsvalg til Borgerrepræsentationen, naar man samtidig vilde ordne Forholdene paa en lignende Maade, som man har ordnet dem i alle andre Landets Kommuner, og som man ogsaa har ordnet dem i det politiske Liv ved en forstellig Sammenfætning af de to Ting, at de Vælgere, som ellers altid vilde være i Mindretal, og hvis Betydning dog lige over for de Sager, som skulle forhandles, ere af en væsentlig Betydning, fordi det er dem, der dog skulle udrede langt den større Del af Udgifterne, saa en Særstilling. Saa snart man vilde ordne Forholdene paa en saadan Maade, at der fandt en Deling Sted, saaledes at de Hovedinteresser, der kunne adskille de kommunale Vælgere, blive sikrede en passende Repræsentation, skal jeg med den allerstørste Fornøjelse inden for Valgklasserne gaa ind paa Valg efter Forholdstalsvalgmaaden. Det ærede Medlem kan derfor ogsaa have Ret i sin Opfattelse af min Stilling, naar han vil tilføje den Betragtning, som jeg før